

JÉZUS ELŐKÉPEI ÉS AZ EGYBEGYÜLEKEZÉS

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Ságvár, 2022. 12. 03.

Drága mennyei Atyánk, az Úr Jézus Krisztus szent nevében jövünk Eléd, dicsérettel, magasztalással és hálaadással. Hálával teljes a szívünk Atyám mindazért a sok jóért, amivel körül veszel bennünket. Köszönjük, hogy a Te áldottjaid vagyunk Krisztusban, és ezt kiárasztjuk rajtunk kívül azok felett is, akik a szívünk tábláján vannak, akiket imáinkban hordozunk, hogy a Te életed mindannyiunk felett ki tudjon teljesedni. Köszönjük Atyám az Írásokat, amiket nekünk adtál, hogy azokon rajta keresztül megismerhetünk Téged, és felfedeztetjük az Úr Jézust az ószövetségi könyvekben is. Mert Te kijelentetted a szolgálóid által, hogy Ő érkezni fog. Köszönjük Neked Atyám az Úr Jézus Krisztust, aki a földre született, emberré lett, elvégezte a rábízott munkát, megváltott bennünket, szabaddá tett bennünket, és győzedelmes életet élhetünk általa. Dicsérünk és magasztalunk Téged, Atyám! Az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Szeretettel köszöntünk benneteket! A mai napon az advent jegyében fog szólni a tanítás. Az ószövetségi előképeket nézzük meg, ahol Krisztus megtalálható. Krisztus megtalálható minden ószövetségi könyvben, mint előkép. A mai napon ezeket nézzük meg. Nem megyünk bele részletesen, mert harminchét felsorolás áll előttünk a mai napon. Inkább arra buzdítunk benneteket, hogy vegyétek elő a Bibliátokat, és a megadott ígéresek tanulmányozzátok át, hogy ti is kapjatok belőle kijelentést. Az Ószövetségben alapelveket nézünk. Az Ószövetség irányt mutatott a népnek, és a cselekedeteiket szabályozta. Az Ószövetséget annak tükrében olvassuk, hogy milyen áldásokat készít majd általa nekünk Isten az újszövetségben. Isten olyan tökéletesre teremtette az embert és a világot, mint Ő maga. De ma nem ezt a tökéletességet látjuk, hanem ennek egy eltorzított képét. Vannak igeversek, ahol világosan kitűnik Jézusnak a személye, van, ahol viszont csak körvonalazottan. De Isten kijelentése által megláthatjuk benne az Úr Jézus előképét. Tehát vegyük sorba az ószövetségi könyveket. Elsőként az Egyszerű fordításból olvassuk az 1Mózes 3,15-öt.

1Mózes 3,15. Egyszerű fordítás

15. Ellenségeddé teszem az asszonyt, téged pedig az ő ellenségévé teszek. Leszármazottaid és az asszony leszármazottjai folytonosan harcolni fognak egymással. Az asszony leszármazottja a fejedre tapos, te pedig a sarkába harapsz.”

Ámen. Ez volt az ELSŐ PRÓFÉCIA JÉZUSRÓL, hogy Ő meg fog születni, és le fogja győzni az örök ellenséget. El fogja venni az ördög hatalmi pozícióját.

2Mózes 12,3.

3. Szóljatok Izrael egész gyülekezetének, mondván: E hónap tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.

Ámen. Itt Jézust úgy látjuk, mint HÚSVÉTI BÁRÁNYT. Ez a történet Egyiptomban történik, amikor Izrael népe még fogságban volt. Ezek a szabadulás előtti pillanatok.

3Mózes 17,11.

11. Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést

Ámen. Itt úgy látjuk Jézust, mint ENGESZTELŐ ÁLDOZAT. Az Ószövetségben tiltott volt a vérevés, mert az az oltárra volt szentelve.

4Mózes 20,8. 10.

8. Vedd ezt a vesszőt, és gyűjtsd össze a gyülekezetet te, és Áron, a te atyádfia, és szóljatok im e kősziklának az ő semeik előtt, hogy adjon vizet; és fakassz vizet nekik e kősziklából, és adj inni a gyülekezetnek és az ő barmaiknak.

10. És összegyűjték Mózes és Áron a gyülekezetet a kőszikla elé és monda nekik: Halljátok meg most, ti lázadók! Avagy e kősziklából fakasszunk-é néktek vizet?

Ámen. JÉZUS, MINT KÖSZIKLA! Ez volt a második eset, amikor Mózes vizet fakasztott a kősziklából, hogy a nép és az állatok tudjanak inni. Az első ilyen eset a 2Mózes 17,6-ban történt. Ezt majd megnézhetitek otthon. Ennek az újszövetségi utalása az 1Korinthus 10,4-ben található.

1Korinthus 10,4.

4. És mindnyájan egy szellemi italt ittak, mert ittak a szellemi kősziklából, amely követte őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt

Ámen. Ez nagyon jó visszautalás az ószövetségre.

5Mózes 18,18.

18. Prófétát támasztok nékik az ő atyjukfiai közül, olyat, mint te, és az én Igéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, amit parancsolok néki

Ámen. Itt Jézust úgy látjuk, mint HŰSÉGES PRÓFÉTA.

A Bibliából, az Egyszerű fordításból következik a Józsué 5-ben a 14-ik, és 15-ik versek.

Józsué 5,14–15. Egyszerű fordítás

14. „Egyik sem – válaszolta ő –, hanem az Örökkévaló seregének a vezére vagyok. Most érkeztem.” Ekkor Józsué nagy tisztelettel a földre borult előtte, és ezt mondta: „Szolgád vagyok, Uram! Mit parancsolsz a szolgádnak?”

15. Az Örökkévaló seregének fejedelme ezt válaszolta Józsuénak: „Vedd le a sarudat, mert a föld, ahol vagy, szent!” Józsué engedelmeskedett.

Ámen. Itt Jézus úgy tűnik fel, mint ISTEN SEREGÉNEK A VEZÉRE.

Bírák 2,18.

18. Mert mikor bírákat támasztott az Úr nékik, az Úr maga volt a bíróval, és megszabadította őket ellenségeik kezéből a bíró egész idejére, mert megindult az Úr panaszaiukon, melyeket emeltek elnyomóik és szorongatóik miatt

Ámen. Itt igaz BÍRÓKÉNT látjuk az Úr Jézust.

Ruth 3,12–13.

12. Igaz ugyan, hogy közeli rokonod vagyok, de van még valaki, aki nálam is közelebb van hozzád, és ezért a jog szerint elsőbbsége van velem szemben.

Ámen. Jézus a mi legközelebbi ROKON MEGVÁLTÓNK! Még a 13-ik verset is olvassuk el.

13. Ma éjjel azonban maradj csak itt! Holnap reggel pedig, ha az a másik rokon meg akar váltani téged, tegye meg! De ha nem, akkor olyan biztos, mint ahogy él az Örökkévaló, hogy én foglak téged megváltani mert jogom van hozzá. Most csak pihenj nyugodtan reggelig!”

Ámen. Itt arról van szó, hogy az ószövetségben a legközelebbi rokonnak volt elővásárlási joga. Tehát nem adtak el szabadon dolgokat. Naomi, aki visszatért a szülőföldjére, ő akarta eladni a birtokát, és Boáz segített ebben, mert megkérdezte az első számú rokont, hogy meg akarja-e vásárolni. Mivel ő lemondott, ezért Boáz vásárolta meg ezt a földterületet.

1Sámuel 2,10.

10. Az Úr, akik vele versengenek, megrontja, mennydörög felettük az égben, az Úr megítéli a földnek határait, királyának pedig hatalmat ad, és felemeli felkentjének szarvát!

Itt Jézus, mint FELKENT jelenik meg. A 2Sámuelben olvassuk el a 7-ik fejezetben a 12-től 14-ig az igeverseket.

2Sámuel 7,12–14.

12. Mikor pedig a te napjaid betelnek, és elaluszol a te atyáiddal, feltámasztom utánad a te magodat, mely ágyékdoból származik, és megerősítem az ő királyságát:

13. Ő fog házat építeni az én nevemnek, és megerősítem az ő királyságának trónját mindörökké

14. Én leszek néki atyja, és ő leszen nékem fiam, aki mikor gonoszul cselekszik, megfenyítem őt emberi vesszővel és emberek fiainak büntetésével;

Ámen. Itt Jézus DÁVID FIAKÉNT jelenik meg. Ennek elolvassuk az újszövetségi visszatekintését is. Lukács evangélium 1. fejezet 27-es, és utána a Lukács 2. fejezet 4-et.

Lukács 1,27.

27. Egy szűzhez, aki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária

Lukács 2,4.

4. Felment pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Betlehemnek nevezetik, mivelhogy a Dávid házából és házanépe közül való volt

Ámen. Tehát az Újszövetség is visszautal arra, hogy Jézus Dávid ágán született.

A Királyok első és második könyve összességében utal az ELJÖVENDŐ KIRÁLYRA, ugyanis az Újszövetségben Jézus a királyok Királya. És vajon Jézus kinek a királya? Mivel a Biblia bennünket nevez királyoknak és papoknak, ezért Ő a mi Királyunk. Egy újszövetségi utalást nézzünk meg az 1Timótheus 6,15-ben.

1Timótheus 6,15.

15. Amit a maga idejében előhoz amaz áldott és egyedül hatalmas, királyoknak Királya és uraknak Ura

Ámen. Tehát itt Jézust királyok Királyának, és uraknak Urának nevezi. A Krónikák első és második könyvében hasonlóan összességében az látható, hogy Ő a templom felépítője. Itt is egy újszövetségi utalást nézzünk meg a János 2,19-ben.

János 2,19.

19. Felele Jézus és monda nékik: Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt.

Itt nem a fizikai templomról van szó, hanem arról, hogy az Úr Jézus három nap múlva feltámadt, és utána újjá lehetett születni az embereknek és a mi testünk lett a Szent Szellem temploma, és mi alkotjuk KRISZTUS TESTÉT.

Ezsdrás 7,10. Egyszerű fordítás

10. Teljes szívvel törekedett arra, hogy tanulmányozza az Örökkévaló Törvényét, engedelmesen kövesse és megvalósítsa annak tanításait, és Izráel népét is tanítsa a Törvény határozataira és rendelkezéseire.

Ámen. Jézus itt a HŰSÉGES ÍRÁSTUDÓ.

Következik szintén az Egyszerű fordításból a Nehemiás 2, a 4, 5 és 17.

Nehemiás 2,4–5. 17. Egyszerű fordítás

4. „Mit kívánsz?” — kérdezte a király. Mielőtt válaszoltam volna, imádkoztam Istenhez, aki a Mennyben lakik.

5. Majd ezt feleltem: „Ha jónak látja a király, és ha szolgáját kedveli, akkor küldjön el engem Júdea tartományába, abba a városba, ahol őseim nyugszanak, hogy újjáépítsem a várost.”

17. Azután összehívtam őket, és azt mondtam nekik: „Látjátok, milyen nyomorúságos a helyzetünk! Egész Jeruzsálem lakatlan romhalmaz, és a kapuit tűz pusztította el. Gyertek, fogjunk össze, és építsük újjá Jeruzsálem falait, hogy ne kelljen tovább viselnünk ezt a gyalázatot!

Ámen. Jézus itt úgy tűnik fel, mint a falak ÚJJÁÉPÍTŐJE, a leomlás felépítője.

Eszter 4,1.

1. Márdokeus pedig megtudta mindazt, ami történt; és Márdokeus megszaggatá ruháit, zsákba és hamuba öltözék, és a város közepére méne és kiálta nagy és keserves kiáltással.

Ámen! Márdokeus Eszter királynő unokatestvére és gyámja. Jézus a mi Márdokeusunk, aki kimutatja az EGYÜTTÉRZÉSÉT irántunk. A harmadik fejezetben azt olvassuk, hogy a zsidók kiirtását tervezik. A negyedik fejezetben pedig Márdokeus ráveszi Esztert a közbenjárásra. Itt elhangzott a hamu, ami igazából a gyásznak a jele. Tehát Jézus együttérez velünk, itt ez a lényeg.

Jób 19,25–26. Egyszerű fordítás

25. Mert tudom, hogy Megváltóm él! Mikor eljön a vég, itt fog állni a Földön, és védelmemre kel!

26. miután bőröm és testem elpusztul, meg fogom látni Istent!

Ámen! Itt világosan kitűnik, hogy Jézus az élő MEGVÁLTÓNK.

Zsoltárok 23,1.

1. Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm.

Ezt a verset nagyon sokan ismerjük, és itt egyértelmű, hogy Jézus a mi PÁSZTORUNK.

Példabeszédek 8,22–36. Egyszerű fordítás.

22. Elsőként engem formált az Örökkévaló, réges-régen, minden más munkája előtt,

23. Öröktől fogva felkent, és helyemre állított, kezdetben, még a Föld kezdete előtt.

24. Mikor megszülettem, még tengerek sem voltak, vízforrások sem csörgedeztek.

25. Előbb születtem, mint a hegyek a helyükre kerültek, és a dombok megállapodtak.

26. Előbb, mint az Örökkévaló a Földet és a mezőket teremtette, vagy a világ legelső por-szemét.

27. Ott voltam, mikor az Örökkévaló a Mennyet teremtette, mikor kimérte az óceán partjait.

28. Ott voltam, mikor megerősítette fönt a fellegeket, és lent a mélység forrásait.

29. Ott voltam, mikor parancsolt a tengereknek, hogy át ne lépjék a határt, amit nekik szabott. Ott voltam, mikor lefektette a Föld alapjait.

30. Mellette nőttem fel, mint gyermek az apja mellett, naponta bennem lelte örömét, előtte játszottam és örültem szüntelen.

31. Játszottam mindennel, amit a Földön teremtett, és gyönyörködtem az emberekben.

32. Ezért hát fiaim, hallgassatok rám, hogy ti is boldogok legyetek: kövessétek az én ösvényemet!

33. Bölcsék legyetek, fogadjátok meg tanácsaimat, ne utasítsatok el, ne vonakodjatok!

34. Boldog, aki hallgat rám, s ajtóim előtt vár rám naponta, aki rám vár kapuim előtt.

35. Mert, aki megtalál engem, életet talál, és az Örökkévaló jóindulatát.

36. De ha nem keres meg, magának árt vele. Akik engem gyűlölnek, szeretik a halált!

Ámen! Jézus az Isten BÖLCSESSÉGE, az világlik ki ebből a szakaszból. De azt is megláthatjuk, hogy Jézus, hogyan vett részt a teremtésben. Egy gyönyörű igesor ez.

Prédikátor 12,9–11.

9. És azonfelül, hogy a prédikátor bölcs volt, még a népet is ismeretre tanította, és fontolgatott, és tudakozott, és írt sok bölcs mondást.

10. És igyekezett a prédikátor megtudni sok kívánságos beszédeket, igaz írást és igaz beszédeket.

11. A bölcséknek beszédei hasonlatosak az ösztökéhez, és mint a szegek, erősen le vannak verve a gyülekezetek tanítóinak szavai; melyek egy Pásztortól adtak.

Ámen! Itt Jézust úgy látjuk, mint a NAGY TANÍTÓ.

Énekek éneke 2,1–2.

1. Én Sáronnak rózsája vagyok, és a völgyek lilioma.

2. Mint a liliom a tövisek közt, olyan az én mátkám a leányok közt.

Ámen! Az Énekek énekében nagyon sok utalás van az Úr Jézusra. Itt csak kettőt emelek ki, Jézus a SÁRON RÓZSÁJA, illetve a völgyek lilioma.

Ésaiás 9,6.

6. Mert egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán lesz, és hívják nevét: Csodálatos Tanácsosnak, Hatalmas Istennek, Örökkévalóság Atyjának, Békesség Fejedelmének!

Ámen! Ebből a versből világosan kitűnik, hogy az Úr Jézus a BÉKESSÉG FEJEDELME.

Jeremiás 31,31.

31. Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr; és új szövetséget kötök az Izrael házával és a Júda házával.

Ámen! Az ÚJSZÖVETSÉG SZERZŐJEKÉNT látjuk itt az Úr Jézust.

Jeremiás siralmi 3,27–30. Egyszerű fordítás

- 27. Jó, ha igát viselsz, és türelmet tanulsz már fiatal korodban,**
28. ha egyedül ülsz, s nem panaszkodsz, mikor az Úr igáját viseled,
29. ha megalázod magad előtte – hiszen van még remény –
30. ha engeded, hogy bántalmazzanak, és eltűröd, hogy gyalázzanak.

Ámen! Itt Jézus úgy tűnik fel, mint a FÁJDALMAK FÉRFIJA. Ha emlékeztek, akkor az Ésaiás 53,3. fogalmazza meg konkrétan azt, hogy az Úr Jézus volt a fájdalmaik férfiája.

A Zsidó 1,8-ban pedig az Úr Jézust a Főpapunknak nevezi.

Ezékiel 43,2.

2. És ímé, Izrael Istenének dicsősége jön vala napkelet felől, és zúgása, mint nagy víz zúgása, és a föld világos volt az Ő dicsőségétől.

Ámen. Itt Isten DICSŐSÉGEKÉNT jelenti ki az Ige az Úr Jézust.

A következők a Dániel 3,24–25. Ez a történet arról szól, amikor Sidrákot, Misákot és Abednegot bedobták a tüzes kemencébe.

Dániel 3,24–25.

24. Akkor Nabukodonozor király megijedt és sietve felkele, szóla és monda az ő tanácsosainak: Nem három férfiút veténk-e a tűz közepébe megkötözve? Felelének és mondának a királynak: Bizonyára, oh király!

25. Felele, és monda: Ímé, négy férfiút látok szabadon járni a tűz közepében, és semmi sérelem sincs bennük, és a negyediknek ábrázata olyan, mint valami istenek fiáé.

Ámen! Itt Jézust, mint MEGMENTŐT látjuk.

Hóseás 3,1.

És monda az Úr nékem: Menj el újra, szeress egy asszonyt, akit szeret az ő társa és mégis házasságtörő; amint az Úr is szereti Izrael fiait, bár ők idegen istenekhez fordulnak, és szeretik a szőlőskalácsokat.

Ámen! Jézus a HŰTLENEK SZERELMESE. Ez igazából jelképesen Izraelről szól. Mert Izrael idegen istenek után fordult, de a mennyei Atyánk nem hagyta el őket ennek ellenére sem, mert Isten mindig hűséges marad, Isten soha nem változik.

Jóel 3,16.

16. Az Úr pedig megharsan a Sionról és megzendül Jeruzsálemből, és megrendülnek az egek és a föld; de az Úr az Ő népének oltalma és az Izrael fiainak erőssége!

Ámen! A VILÁG REMÉNYSÉGE az Úr Jézus, ez a vers ezt mutatja.

Ámos 9,13–15. Egyszerű fordítás

13. Bizony, eljön az idő – mondja az Örökkévaló – amikor olyan bőségesen megáldalak titeket, hogy a szántó utoléri az aratót, aki szőlőt szüretel, utoléri a vetőt. A hegyoldalakról árad majd a must, s a dombokról bor-patakok folynak.

14. Népem, Izrael sorsát jóra fordítom. Romba dőlt városaikat újra felépítik, s laknak bennük, szőlőket telepítenek, és a saját borukat isszák.

15. Én telepítem le őket ismét a földjükre. Többé ki nem szaggatja őket senki arról a földről, amelyet én adtam nekik! – ezt mondja Istened, az Örökkévaló.

Ámen! Itt az Úr Jézust úgy látjuk, mint egy KERTÉSZ, amint ültet, plántál. Ha emlékeztek rá, akkor a János 15,5-ben Jézust szőlőtőnek nevezi az Ige, és nekünk a szőlőtőre kell csatlakozni annak érdekében, hogy gyümölcsözőek lehessünk, termést hozhassunk.

Abdiás 1,17. Egyszerű fordítás

17. De a Sion hegyén lesznek azok, akik megmenekülnek, és szent népemmé lesznek. Já-kob népe ismét birtokba veszi földjét, mint az örökségét.

Abdiás 1,21.

21. Sion hegyére a győztes szabadítók mennek föl, hogy ítéletet tartsanak Ézsau hegye fölött, és az Örökkévalóé lesz a királyi uralom.

Ámen! Jézus a MEGMENTŐ. A szabadító szó héber jelentése megmentő, aki győzelemre visz. Ebből származik az, hogy Jézus a Megmentő.

Jónás 2,10.

10. És szólta az Úr a hálnak, és kiveté Jónást a szárazra.

Ez egy nagyon rövid Ige, de Jézus FÖLTÁMADÁSÁT mutatja. Olvassuk el a Máté 12,40-ből az újszövetségi visszautalást, ugyanis Jónás Jézus előképe.

Máté 12,40.

40. Mert amiképpen Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, azonképpen az embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.

Amen! Ez világos képet ad számunkra.

Mikeás 5,2.

2. De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, aki Uralkodó az Izraelen; akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.

Amen! Itt az Úr Jézust IZRAEL BÍRÁJAKÉNT látjuk. Egyébként ez az igevers ismerős, mert sok prédikátor karácsonykor használja ezt az Igét. Amen!

Náhum 1,2.

2. Buzgón szerető és bosszúálló Isten az Úr, bosszúálló az Úr, és telve haraggal; bosszút áll az Úr az Ő ellenségein, és haragot tartó az Ő gyűlölői ellen.

Náhum 1,7.

7. Jó az Úr, erősség a szorongatás idején, és Ő ismeri a benne bízokat.

Amen! Itt Jézust úgy látjuk, mint aki MEGFIZET az érdekünkben az ellenségeinknek. Van egy újszövetségi utalása, a 2Timótheus 4,14.

2Timótheus 4,14.

14. Az ércműves Sándor sok bajt szerzett nékem: fizessen meg az Úr néki cselekedetei szerint.

Amen!

Habakuk 3,2. Egyszerű fordítás

2. Örökkévaló, hallottam régi tetteidről, s félelem tölt el, ha csodáidat szemlélem! Ó, Örökkévaló, a mi időnkben is cselekedj hasonlóan, most is jelentsd ki magad a népednek, mint régen! Kérlek, még haragodban is légy hozzánk irgalmas!

Amen! Ez a fejezet gyakorlatilag Habakuk imája. Itt Jézust látjuk, mint EVANGÉLISTÁT, aki ébredésért könyörög.

Sofóniás 3,15. Egyszerű fordítás

15. Véget vetett az Örökkévaló a büntetésednek, elsöpörte ellenségeidet! Izrael Királya, az Örökkévaló közöttetek lakik, nem kell többé félnetek senkitől!

Amen! Jézus, mint IZRAEL KIRÁLYA szerepel ebben a versben.

Aggeus 2,7.

7. És megindítok minden népet, és eljön, akit minden népek óhajtanak, és megtöltöm e házat dicsőséggel, azt mondja a Seregeknek Ura.

Amen! Jézus az, AKIT MINDEN NÉP ÓHAJT, ez a lényege ennek a versnek.

Zakariás 3,8.

8. Halld meg Józsuá, te főpap; te és barátaid, akik előtted ülnek, mert jelképes férfiak ezek: Ímé, bizony előhozom az én szolgámat, Csemetét!

Amen! Jézus itt, mint igazságos CSEMETE tűnik fel. Ennek van egy utalása, az pedig a Zakariás 6,12. Ott szintén Csemeteként említi.

Zakariás 6,12.

12. És szólj néki, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura, mondván: Ímé, egy férfiú, a neve Csemete, mert csemete támad belőle, és megépíti az Úrnak templomát!

Amen! Az utolsó könyv az Ószövetségben a Malakiás könyve.

Malakiás 4,2.

2. És feltámad néktek, akik félték az én nevemet, a megigazulás napja, és gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hízlalt tulkok.

Ámen! Jézus, mint az IGAZSÁG NAPJA tűnik fel ebben a versben. Mivel azt mondja, hogy Jézus szárnyai alatt gyógyulás van, igazából ez arra utal, hogy az Úr Jézus a Gyógyító, aki nem változik, aki örökké ugyanaz.

Tehát végigvettük a 37 esetet az Ószövetségből, és ajánlom figyelmetekbe, hogy ezt szívetek szerint tanulmányozzátok át, otthon, alaposan a szövegkörnyezetével együtt, mert mélyebb kijelentéseket kaphattok. A legjobb az, ha mindenki saját kijelentést kap, és nem mások kijelentéseire támaszkodik. Összegzésképpen annyit szeretnék elmondani, hogyha az Ószövetséget és az Újszövetséget tekintjük, akkor minden a Golgota keresztyénél találkozik.

A próféciákat és az előképeket követően, két évezrede eljött az Úr Jézus, hogy a Főpapunk legyen, és megalapította az Egyházat, más néven a Gyülekezetet. Ő a szegletkő, az alap, ahogy írja az Efézus 2,20. Gyökeres változás történt a kereszt után, Jézus feltámadása által. Ő felvitte a kiontott, szent vérének a mennyei Szentek Szentjébe, ami az újszövetség pecsétje lett. A mennybenetele után tíz napra, pünkösdkor elküldte maga helyett a Szent Szellemet, ami egyben a Globális Egyház, vagyis a Gyülekezet születésnapja. A világból kihívtak – ami az újjászületettek közösségét jelenti – alkotja a gyülekezetet, az Ige élő vizének és a Szent Szellemnek a munkája által. Jézus, az Isten által rendelt Főpásztor, aki alapította a Globális Egyházat, amit nevezünk Krisztus Testének és Gyülekezetnek is. Már az ószövetségben van utalás a gyülekezetre.

A Jeremiás 3,15. a következőt írja:

Jeremiás 3,15.

15. És adok néktek szívem szerint való pásztorokat, és legeltetnek tudománnyal és értelemmel.

A Jeremiás 23,4. hasonlót ír:

Jeremiás 23,4.

4. És pásztorokat rendelék melléjük, hogy legeltessék őket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogatkoznak, azt mondja az Úr.

Jézus alpásztorai a földi gyülekezetek vezetői. Kérdezem én: miként nézne ki az, ha a pásztoroknak nincsenek bárányai?

1. A pásztor juhok nélkül nem pásztor.

2. A bárányoknak szükségük van a pásztor nyújtotta gondoskodásra és védelemre.

Tehát sem pásztor nélkül nem beszélhetünk gyülekezetről, sem bárányok nélkül nem beszélhetünk gyülekezetről. A pásztor és a nyáj egymásra vannak utalva, mivel mi újjászületett hívők vagyunk, a Gyülekezet, ezért az összegyülekezők szó használata a helyes.

Most pedig cikkeket fogok felolvasni az Örömhíradó újságból. Ez az Örömhíradó újság 2005. júliusi és szeptemberi számából származik. A cikk címe: *Miért járunk gyülekezetbe?*

Zsidó 10,25.

25. El ne maradjunk az egybegyülekezésekről, amiképpen szokásuk némelyeknek.

Hol vannak az emberek? Hol vannak azok, akik újjászülettek, meggyógyultak, megkeresztelkedtek Szent Szellemmel, és ma nem látjuk őket? Ha mindazok, akik az elmúlt évek során újjászülettek az alkalmainkon és a szolgálataink révén (kórházakban, börtönökben, az utcán, stb.) és még nem költöztek haza az Úrhoz, velünk lennének az alkalmainkon, mekkora sereg lennének akkor! Bizonyára nem értették meg, nem ragadta meg őket Isten könyörületének, szeretetteljes gondviselésének az a csodája, amit az övének szánt, amit Gyülekezetnek nevez az Igéjében. Nem fedezték fel, nem ismerték meg: mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között.

Oly sokszor halljuk ezt: „Ó, én nagyon jól megvagyok az Úrral kettesben. Olvasom a Bibliát, imádkozok. Különbem sem érek rá gyülekezetbe járni, a családom sem nézi jó szemmel, a munkám is elfoglal, valamikor pihennem is kell.”

De mondhatja-e az újszülött, hogy köszöni, nincs szüksége családra, mivel minden megtalálható a világban, amire szüksége van a felnövekedéshez? Hiszen semmi másra nem képes, egyedül arra, hogy elfogadja a teljes ellátását, amit a családba rendelt Isten a számára. A szellemi, a keresztény csecsemő is egyedül erre képes; elfogadni hálával Isten teljes körű ellátását, amit a gyülekezetben helyezett el a számára.

Nem korlátozza Isten a kegyelmét azokra, akik járnak a gyülekezetbe. Kegyelmeinek forrása az Ő soha el nem múló szeretete irántunk, amit az Úr Jézus tökéletes áldozatában nyilvánított ki és biztosított a számunkra, függetlenül attól, amit mi teszünk, vagy nem teszünk meg, hogy járunk-e gyülekezetbe vagy sem. De mi miért korlátoznánk Őt, miért utasítanánk el a tökéletes szeretet kegyelmi ajándékait?

A tudatlanságon kívül is természetesen lehetnek akadályok a körülményeinkben, fizikai, anyagi, lelki feltételeinkben. Meg kell bízunk Istenben, hogy látván a készségünket, mindent megtesz azért, hogy kiszabadítson bennünket a körülmények rabságából, hogy betölthessük a rendeléseit.

A Gyülekezet, az Egyház a Krisztus teljessége, az Ő Teste ma a földön. Az Ő élete él bennünk. Az Ő egyháza egészében és tagjaiban az Ő szent valóságát, bölcsességét, megigazultságát képviseli. Az Atya szívének a legfőbb óhaja teljesedett be a Gyülekezetben. Hiszen így sír a próféták szavaiban: „elveszett juhnyáj volt az én népem... elszélednek, mint a juhnyáj, amely sanyarog, mert nincs pásztor.”

A megváltásunk célja nem pusztán a kárhozatból való kimenekítésünk. Az Atya a közösséget akarta visszaállítani, a közösséget, amire teremtett minket. Hogy újra közösségben lehessünk Vele és egymással. Ezért töltötte ki a szeretetét a szívünkbe.

Az Egyház a közösség helye, az Atyával, Jézussal, örökkévaló főpapunkkal és az egymással való közösségünk megszentelt helye, szellemi, lelki és fizikai értelemben egyaránt. Ha ennek a dicsőséges ténynek a tudata áthatná az újjászületett keresztényeket, soha nem maradnának el az összejövetelekről.

Isten, amikor elhívta az ószövetségi népét, a zsidó népet, helyet jelölt ki a számukra, az Ígéret földjét, ahol hazára találtak, ahol nemzetté lehettek, ahol egészségükről gondoskodott, mint családok közösségéről.

Az újszövetség népéről is így viselt gondot az Atya. A Gyülekezetnek is adott helyet, intézményt, családi közösségeket. És adott nekik valami igazán szíve szerint valót: pásztorokat, akik legeltetik őket tudománnyal és értelemmel, hogy többé ne féljenek, ne rettegjenek, és meg ne fogyatkozzanak. Meg ne károsodjanak semmiben. A mi Urunkat a Jó Pásztornak nevezi Isten Igéje. Őt képviselik a pásztorok a nyáj előtt. Az ő „köpenyünkben”, szellemi hatalmukban, szolgálati ajándékaikban, kenetükben van a nyáj ellátása a Krisztustól. Az ő imáik, Szent Szellemtől vett tanácsaik, bölcsességük a kormányzásban Istennek a gondossága, ami az újszövetségi sátorra, a helyi gyülekezetre borul.

Azok a bárányok, akik kívül maradnak ezen a védelmen, kiszolgáltatják magukat az ellenségnek. Akik elhagyják a helyüket, észre sem veszik, hogyan kopnak ki az áldásokból azzal, hogy távol maradnak a gyülekezeti táplálástól, a beoltott Igétől, az ismerettől, ami szabadokká tesz minket – Jézus szavai szerint –, a szellemi ajándékoktól, amiket a Testbe helyezett el Isten. A Testbe adta a gyógyítások ajándékait, hogy a hitünknek érintési pontja legyen a szent egészségünknek, örökrészünknek elvételéhez. A tanító kenetet, hogy a szellemünk kijelentéseket vehessen az Ige megnyilvánulásából, hogy növekedhessünk a hitben.

Távol maradnak a védelemtől, ami a pásztor köpenye alatt van a számunkra. Az ellenség, a tolvaj fosztogatja őket, félelmeiktől, betegségeiktől sújtottan látjuk viszont őket. Tévtanításoktól összezavart elmével, adósságokkal terhelve, mert távol kerültek a pásztortól, aki élő Igével

táplálja, „karjára gyűjti, és ölében hordozza a bárányokat, az elveszettet megkeresi, az elűzöttet visszahozza, a megtöröttet kötözgeti, a beteget megerősíti”. Írja az Ezékiel 34,16. Kívül maradnak a kapsokon és kötelékeken (Kol. 2,19), amiket az egész Test számára teremtett Isten kifürkészhetetlen bölcsessége, amint a fizikai testünket is, az egész és minden egyes tag tökéletes működésére, beteljesedésére.

Szeretet-kapcsolatok ezek, barátságok, szövetségek arra rendelve, hogy rajtuk árássza át Isten a személyes szükségünk, szellemi, lelki, anyagi szükségünk betöltésére szánt áldásait, és ezeken a kapsokon keresztül tesz minket is áldássá a többiek számára a Testben, így biztosítja a Test vérkeringését. Oly sokszor látjuk régtől kínzó szükségek betöltését, halogatott reménységek valóra válását csupán azért, hogy valaki elfoglalta a helyét a Testben. Az Apostolok cselekedeteiben olvassuk, hogy Péter és János, kiszabadulván a fogságból, „menének az övéikhez, és egy szívvel-lélekkel emelik szavukat az Istenhez”. Apostolok cselekedetei 4,23–24-es verse.

Ha az ellenség zaklat, ha a világ nyomása nehezedik rád, ha tanácstalan vagy, van egy hely, ahol a tied várnak, és egy szívvel-lélekkel imádkoznak veled, a bizonyosságaidon együtt örvendeznek veled, a hálaadásban, dicséretben a tiédhez kapcsolják a szívüket. Akkor mondhatod Dáviddal: „Én Uram vagy Te; feletted való jóm nincsen. A szentekben, akik e földön vannak és a felségesekben, bennük van minden gyönyörűségem.” (Zsolt. 16,2–3)

„Ímé, mily jó és mily gyönyörűsége, amikor együtt lakoznak az atyafiak egységben! Olyan az, mint a drága olaj a fejen, amely aláfol a szakállon, az Áron szakállán; amely lefoly köntöse prémjére: Mint a Hermon harmatja, amely leszáll Sion hegyeire. Mert oda parancsolt áldást az Úr és életet örökre!” – Zsolt. 133.

Az üdvösség legnagyobb áldása, legnagyobb kiváltsága az Úrral való közösségünk. Hogy egyik lehetünk Ővele. "Aki pedig az Úrral egyesült, egy szellem Ővele", aki elhívott minket a közösségre. Amikor azonban ebbe a közösségbe beleszületünk, Isten egész családjával is egyesülünk. „Hanem járultatok... az elsőszülöttek seregéhez és egyházához.” Elsőszülötteinek nevez minket az Ige, fiaknak. Az Isten családja vagyunk. A család pedig egységet jelent, közösséget, egymással megosztott életet. Amiként a házasságnak, úgy a gyülekezetnek sincs alternatívája.

Mindkét (az Úrral és az egymással való) közösség, egység ápolása és erősödése, gyarapodása ezután rajtunk múlik. Isten oldaláról minden készen áll. Az Úr Jézus vére minden akadályt elhárított, megszüntetett, sőt, a tulajdon szeretetét öntötte ki a szívünkbe, hogy az Ő szeretettermészetében részesítsen minket, és így képessé tegyen minket az isteni fajta szeretetre, arra az egységre, amit az Atyától kért az Úr nekünk a János evangélium főpapi imájában. A János evangélium 17. fejezetében. Ezek a dicsőséges tények a megváltásnak a Krisztus Testében kijelentett titkai. Az isteni család, az újjászületett hívők gyülekezete, amint a földi családok is, a szeretet egységében áldatnak meg. Amiként a 133. Zsoltár kijelenti, erre az egységre önti ki olaját, kenetét Isten, ennek felmagasztalására árasztja ki a dicsőségét.

Ahogy a családi egységet, úgy ezt a közösséget is folyamatosan kell ápolni, erősíteni, megújítani találkozásokkal, vagyis egybegyülekezésekkel, együtt gondolkodással, a kinyilatkoztatott Ige közösségével, a közös imával, a tanítások közösségével, amelyek „egy Pásztortól adattak.” (Préd. 12,11), az Úr asztalának közösségével, a közös imádatl, hálaadással, dicsérettel, az Úr jelenlétének illatával, kiáradó szeretetének, irgalmának bizonyágaival. Együtt növekedünk szent templommá az Úrban. (Ef. 2,21)

A Zsoltárokból költőien megrajzolt kép: Áron (az ószövetségi papság feje, mi pedig mindnyájan az Úr királyságának papjai vagyunk), amint a túlcorduló olaj beborítja, befedi őt, az életünk valóságos területeit jelenti. A fej a hatalmi hely, amit elfoglalunk az Úrban, a családkban, a szolgálatunkban, a hivatásunkban. A szakáll az érettség ("érett férfiuság"), a bölcsesség, a tanácsok, amiket az Úrból merítünk Isten Szelleme által (Péld. 8,14). A köntös pedig a képességeink, a talentumok Istentől, amiket az életünkre, kinek-kinek a szolgálatra adott, hogy az Ő céljait, terveit beteljesítsük. Úgy árad az egységre ez az égi áldás, mint a harmat a Hermon-hegy csúcsaira, azaz a naponta megújító felüdülés, a friss kenet.

Láthatjuk, Isten nem vádol minket, ha nem vesszük el a részünket e közösségből, noha korántsem mindegy az Ő dicsősége szempontjából, hogy mit teszünk az örökségünknek e gazdag áldásaival.

De ugyanúgy nem mindegy a saját utunk szempontjából sem. Van veszítenivalónk. Ha beleszülettünk Isten családjába, a Krisztus Testébe, akkor a Fejjel, a Krisztussal való közösségünk is csak ebben nyerhet teljességet. Ahogy a megtestesült Igében, Jézusban jelent meg az átok alá került földön az egyetlen tökéletesség, amit a Vele való egyesülésben vehetünk el, úgy ma is az Ő Teste a teljesség, amiben az egység részesít bennünket a saját életünket illetően. Úgy kell vágyakoznunk a Testtel való egyesülésünkre, mint az Úrral való egyesülésünkre. Számos elismert tanító értelmezi úgy az 1Korinthus 11,29 igeverset („Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét”), hogy az „Úrnak teste” a Krisztus Testére, mint Gyülekezetre is vonatkozik...

Hogyan becsüljük meg az Egyházat? Azzal, hogy nem maradunk el az egybegyülekezésekről, szeretetben járunk egymással, jót teszünk mindenkivel, de legelőször a mi hitünk háza népével; a Krisztus Testét látjuk benne, az Ő teljességét, egységet mutatunk, hogy a világ megismerje, hogy az Atya küldte Jézust, és az Atya szeretett minket, amiként Őt is. „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek: amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” János 13,34.

A szeretet cselekedet: a közösség ápolása, együtt időzés, együttézés, figyelem, törődés. A szükségek betöltése, a vigasztalás szolgálata, egymás terheinek hordozása, a gyengébbek erősítése, tanítása, egyszóval a közös élet.

Ez az élet árasztja ránk a rendelt áldást, a dicsőség olaját, a szeretet örök diadalát, hogy túlcsondulva megérintse illatával a kiszáradt, gyötrődő világot, magához hívja az elveszetteket. Ámen.

Eddig szól az idézet. A Zsidó 10,25-höz két utalást szeretnék mondani, de előtte nézzünk meg két fordítást! Az Egyszerű fordítás így szól:

Zsidó 10,25. Egyszerű fordítás

25. Ne hanyagoljuk el a közösség összegyülekezéseit – mint egyesek teszik –, hanem bátorítsuk egymást! ...

A RÚF fordítás pedig így hangzik:

Zsidó 10,25. RÚF fordítás

25. Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást ...

Az első utalás a Zsidó 12,22–23-as versekben található, ami benne is volt az idézett cikkben:

Zsidó 12,22–23.

22. Hanem járultatok Sion hegyéhez és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez.

23. Az elsőszülöttek seregéhez és Gyülekezetéhez, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírójához: Istenhez, és a tökéletessé tétetett megigazultak szellemeihez.

A „járultatok” szó a görögben azt jelenti, hogy odamegy valakihez, odamegy valamihez, közeledik, elé járul, követ.

A másik utalás az Apostolok cselekedetei 2,42-ben található:

Apostolok cselekedetei 2,42.

42. És foglaltosak valának az apostolok tudományában és a közösségben ...

Ez a „közösség” szó több versben is megtalálható. A „közösség” szó a görögben azt jelenti, hogy személyekkel való közösség, baráti viszony, közösségvállalás. Tehát ebből a görög jelentésből egyértelműen látjuk, hogy nem online hívókra van szüksége az Úr Jézusnak, hanem akik személyesen közösségben vannak a gyülekezettel, és rajta keresztül Ővele. Ámen.

Köszönöm, hogy nyitott szívvel meghallgattatok.

Köszönjük, Atyám, a mai napot! Hálát adunk, Atyám, a hallgatóság nyitott szívéért. Köszönjük, hogy a Te békességed uralja az életünket, és a szent oltalmad veszi körül mindannyiunk életét. Áldott és gyümölcsöző hetet kívánunk nektek! Ámen.

Az Úr Jézus a szívek ajtaján kopogtat, de ez az ajtó egy nagyon érdekes és speciális ajtó, mert nincs kívül kilincs. Isten senkire nem tud rátörni, hanem mi engedhetjük be a szívünkbe, mert csak belül van kilincs. Jézus azért halt meg, hogy nekünk örök, és új életünk legyen, hogy megváltást kapjunk a betegség, a szegénység, a szellemi halál átkától, minden rossztól, és meglegyen a mennyei állampolgárságunk.

Pál apostol azt mondja a Római levél 10. fejezet 9-es, 10-es versében, hogy aki a szívében hiszi, hogy Jézus meghalt és feltámadt, és erről a szájával megvallást tesz Isten előtt, az üdvözülni fog.

A következő imádságot hívjuk ehhez segítségül, és kérünk szépen benneteket, hogy őszinte szívvel mondjátok utánunk:

Teremtő Istenem! Eléd állok, és fennhangon imádkozom.

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halából, hogy igazzá tegyen engem Isten előtt.

Kérlek, Jézus, költözz a szívembe, és teremts újjá engem!

Kérlek, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm!

Elfogadom a megváltó munkádat, és hittel megvallom:

Jézus, Te vagy az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.

Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet!

Ámen.

Ebben a pillanatban, aki most fogadta be az Úr Jézust a szívébe, Isten a belső emberét, a szellemét újjáteremtette. Ez a szellemi újjászületés, és a szellemi újjászületés szükséges az üdvösséghez, az örök élethez, a mennyei állampolgársághoz. Ez gyakorlatilag az elsőáldozás, illetve a konfirmálás során kellene, hogy megvalósuljon.

Istennek van még egy ajándéka. Az egyik ajándék az Úr Jézus, akit elküldött a földre, a második pedig Isten Szent Szelleme, akit szintén elküldött a földre, Jézust felváltani. Tehát az első pünkösdkor elküldte a Szentháromság harmadik tagját, és ahogy mi szülők nagyon szívesen adunk ajándékot a gyermekeinknek, azt mondja a Lukács 11,13-ban az Ige, hogy Isten is nagyon szívesen ad ajándékot az Ő gyermekeinek, de elsősorban az Ő Szent Szellemét adná, és ehhez nem kell mást tenni, csak kérni. Ez a közismert nyelven a bérálásnak megfelelő imádság. A következőképpen hangzik:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, hogyha valaki Jézus nevében kéri Tőled a Szent Szellemedet, Te örömmel odaadod Őt. Ezért drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján Jézus nevében, kérem Tőled a Szent Szellemedet! Töltsd be a szívemet a Szent Szellemeddel! Keresztelj meg a Szent Szellemeddel!

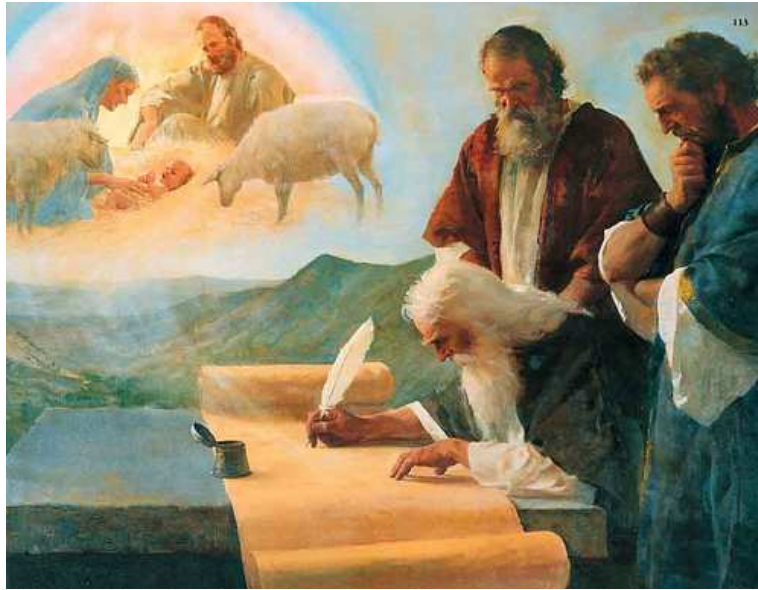
Köszönöm mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod! Ennek alapján, most hitben vallást teszek, teljes a szívem a Szent Szellemeddel. Betöltekeztem, beteljesedtem és megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm drága mennyei Atyám, köszönöm Jézusom, hogy a Szent Szellem örökké bennem van és velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen.

Az Újszövetségben, Isten Szent Szelleme az a vezető, aki bennünk lakik, keresztényekben, és a tanácsaival lát el bennünket, hogy merre menjünk, mit csináljunk. Az egy másik kérdés, hogy mennyire hallgatunk a Bibliára vagy az útmutatására.

Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy közösségben lehettünk Vele! Áldott és gyümölcsöző hetet kívánunk nektek!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

Prófécia Ésaiástól, Jézus születéséről